Lietas Nr. A420254025
A42-01009-26/6
ECLI:LV:ADRJRIT:2026:0407.A420254025.2.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2026.gada 7.aprīlī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese E.Apīne

piedaloties pieteicējam /Persona A/,

atbildētājas pusē pieaicinātās Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajai personai /Persona B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu /Persona A/ pieteikumā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2025.gada 16.oktobra lēmuma Nr.20/10/2-21 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde 2025.gada 16.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.20/10/2-21 "Par apstrīdēto 2025.gada 29.augusta lēmumu Nr.20/10/2/1-81" (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes /Struktūrvienība/ 2025.gada 29.augustā pieņemto lēmumu Nr. Nr.20/10/2/1-81 "Par šaujamieroču nēsāšanas un glabāšanas atļaujas Nr./Numurs/ anulēšanu" (turpmāk – Sākotnējais lēmums), ar kuru pieteicējam /Persona A/ anulēta ieroča nēsāšanas atļauja Nr./Numurs/ (turpmāk – Atļauja).

[2] Pieteicējs tiesai lūdz Lēmumu atcelt, jo tas nav pamatots ar objektīviem faktiem un pierādījumiem, kā to paredz Administratīvā procesa likuma (APL) 62.pants, un neapliecina Ieroču aprites likuma (turpmāk – IAL) 23.panta 9.punktā norādīto apstākļu esību iepretim pieteicēja 25 gadu nevainojamai ieroča aprites vēsturei.

Lēmums pamatots ar citas personas apmelojumiem, kā arī veselības stāvokļa vērtējums neatbilst normatīvo aktu prasībām. Citas personas apgalvojumi par emocionālo vardarbību un alkohola lietošanu balstās uz subjektīviem apgalvojumiem, bet 2025.gada 6.septembra ģimenes konflikta rezultātā nav sākts ne administratīvais, ne kriminālprocess, arī alkohola reibums nav konstatēts. Atsauces uz medikamenta "Xanax" lietošanu un alkohola

patēriņu nav pamatotas ar ekspertīzes atzinumiem. Nav pamatots, kā atsevišķi alkohola lietošanas gadījumi vai medikamentu lietošana rada apdraudējumu, un tas pārkāpj tiesiskās paļāvības principu un APL 84.pantu.

Pieteicējs savlaicīgi ir informējis iestādi par vēlmi glabāt ieroci deklarētajā adresē Ogrē, kā arī papildadresē Siguldā, taču nav izskatīti alternatīvi risinājumi, kas ļautu Atļauju saglabāt, būtiski ierobežojot pieteicēja tiesības uz īpašuma izmantošanu un personisko drošību.

Sākotnējā lēmuma pieņēmējam ir izteikts aizrādījums sakarā ar pieteicēja iesniegumu, tāpēc pieteicēja ieskatā pastāv šaubas par objektīvu lēmumu.

[3] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde (turpmāk – atbildētāja) paskaidrojumos tiesai prasījumu neatzīst un lūdz pieteikumu noraidīt (*lietas 20.lapa*).

Atbildētāja norāda uz IAL mērķi, kas vērsts uz personu un sabiedrības drošības garantēšanu. Ieroča iegāde, glabāšana un nēsāšana ir no tiesību normām izrietoša privilēģija, kas ir ārpus personai nepieciešamo pamatvajadzību loka. Tā kā ierocis ir paaugstinātas bīstamības avots, personas tiesības to iegādāties un izmantot ir samērojamas ar sabiedrības drošību.

No lietas materiāliem secināts, ka pieteicējs ir tendēts uz ilgstošu un pārmērīgu alkohola lietošanu, kā arī personai nozīmēta psihotropo medikamentu terapija, kas paredzēta mērenu vai smagu trauksmes stāvokļu, ar depresiju saistītas trauksmes, panikas traucējumu ar vai bez fobiski izvairīgas uzvedības gadījumos, panikas lēkmju un fobijas profilaksē vai fobiski izvairīgas uzvedības ar panikas lēkmēm gadījumos. Minēto iemeslu dēļ atbildētāja secināja, ka pietiek ar varbūtību, ka ieroci pieteicējs var pielietot ļaunprātīgi, apdraudēt sevi, sabiedrisko kārtību vai drošību.

Pieteikumā norādītā 25 gadu pieredze nav dzelžains garants iespējai, ka nākotnē ierocis netiks izmantots pretlikumīgi.

IAL 23.panta 9.punkts ietver iestādes pienākumu veikt individuālu vērtējumu, taču nenosaka, kādi informācijas avoti var tikt izmantoti. Tāpēc "pamatotu ziņu" esība vienmēr tiek vērtēta kopsakarā ar lietā esošajiem apstākļiem. Konkrētajā lietā šīs ziņas ir pietiekams pamats, lai Atļauju anulētu.

Sākotnējā lēmuma pieņēmējam aizrādījums izteikts, 2023.gadā neievērojot Iesnieguma likumu, un nav pierādījumu, ka personai būtu interešu konflikts vai kāds traucējums objektīvi pildīt dienesta pienākumus.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs prasījumu uzturēja, bet atbildētājas pārstāvis prasījumu neatzina.

Motīvu daļa

[5] Ar Lēmumu atbildētāja anulējusi Atļauju, pamatojoties uz IAL 24.panta pirmās daļas 1.punktu ar atsauci uz IAL 23.panta 9.punktu, kam pieteicējs nepiekrīt, norādot, ka Lēmums ir prettiesisks un nav pamatots.

Tātad tiesai veicama pārbaude pār Lēmuma kā pieteicējam nelabvēlīga administratīvā akta tiesiskumu, ievērojot atbildētājas norādīto pamatojumu.

[6] IAL 24.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka "Valsts policija anulē ieroča atļaujas vai nepagarina to derīguma termiņu, ja uz personu attiecas šā likuma 23. panta 1., 3., 4., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15. un 16. punktā minētie aizliegumi". Savukārt IAL 23.panta 9.punkts noteic, ka "šaujamieroča vai lielas enerģijas pneimatiskā ieroča iegādāšanās atļauju, glabāšanas atļauju, nēsāšanas atļauju un ieroču kolekcijas atļauju aizliegts izsniegt fiziskajai personai [..] par kuru Valsts policijai ir pamatotas ziņas, ka tā ieroci var pielietot ļaunprātīgi, apdraudēt sevi, sabiedrisko kārtību vai drošību".

Tātad ieroča atļaujai vienlīdz neizsniegšanas un anulēšanas pamats var būt situācijas, ja Valsts policija ieguvusi ziņas, ka persona ieroci var pielietot ļaunprātīgi, apdraudēt sevi, sabiedrisko kārtību vai drošību, proti, ikvienā no iespējamām situācijām – ļaunprātīga rīcība, sevis vai sabiedrības drošības vai sabiedriskās kārtības apdraudējums – var tikt konstatēts atļaujas neizsniegšanas vai anulēšanas pamats.

Atbildētāja Lēmumā pareizi izprot un norāda tiesību normas jēgu, kā to skaidrojusi arī Augstākā tiesa citā lietā, proti, "ierocis ir paaugstinātas bīstamības objekts, kura izmantošana vienmēr ir saistīta ar zināmu risku. Līdz ar to pat salīdzinoši nelielai iespējamībai, ka ierocis var tikt izmantots negodprātīgi vai varētu tikt apdraudēta sabiedrības drošība, jāpievērš pastiprināta uzmanība. Tiesības glabāt un nēsāt šaujamieroci ir piešķiramas īpašos gadījumos, kad šo tiesību piešķiršana rada pārliecību, ka to rezultātā netiks varbūtēji negatīvi ietekmētas citu personu tiesības un sabiedrības drošība. Līdz ar to ir pietiekami ar varbūtību, ka šāds apdraudējums varētu rasties, lai būtu pamats personai atteikt šādas tiesības" *(sk. Augstākās tiesas 2019.gada 31.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-63/2019, 11.punktu).*

Minētais nozīmē, ka ir pietiekami, ja administratīvā akta izdošanas nepieciešamību pamatojošie pierādījumi apstiprina varbūtību, ka šāda situācija (ieroča ļaunprātīga izmantošana, sevis vai sabiedrības drošības un kārtības apdraudējums) var rasties, nevis nešaubīgi pierāda šādu seku iestāšanos. Atbildētājas pieņemtais Lēmums, kā tiesa jau norādīja, apstiprina pareizu tiesību normas izpratni, jo tās iegūtie pierādījumi apstiprina varbūtību. Pamatots ir arī atbildētājas skaidrojums, ka likumdevējs nav noteicis, kādi konkrēti pierādījumi vai informācijas avoti izmantojami administratīvā akta izdošanas pamatojumā, proti, IAL 23.panta 9.punkts nenosaka nedz to, kādi informācijas avoti var tikt izmantoti, nedz arī detalizēti atspoguļo to, kāds ziņu kopums ir pietiekams, lai atzītu, ka persona varētu ieroci pielietot ļaunprātīgi, apdraudēt sevi, sabiedrisko kārtību vai drošību. Līdz ar to „pamatotu ziņu" saturs ir skaidrojams kopsakarībā ar lietā esošajiem apstākļiem un iestādes sniegto novērtējumu *(sal. sk. Augstākās tiesas 2019.gada 31.jūlija sprieduma SKA-63/2019 7. un 8.punktu).* Tamdēļ nav pamatoti pieteicēja iebildumi, ka Lēmums nav balstīts pierādījumos, bet gan citas personas apmelojumos un subjektīvā attieksmē, jo pierādījumus atbildētāja ir ieguvusi, uzklausot gan lietā ziņas sniegušo personu *(lietas 40.lapa)*, gan apsekojot īpašumu un veicot ieroča glabāšanas vietas pārbaudi *(lietas 48.lapa)*, gan iegūstot ziņas no medicīnas iestādēm *(lietas 34.lapa, 39.lapa)* un pašvaldības policijas *(lietas 66.lapa).* Minēto pieprasījumu un saņemto atbilžu apjoms liecina par vispusīgu faktu noskaidrošanu, līdz ar ko nav pamata pieteicēja apgalvojumam par to, ka Lēmums balstīts citas personas teiktajā. Lēmums liecina, ka atbildētāja ir veikusi pierādījumu novērtējumu un izdarījusi no tiem secinājumus. Tas, ka tie nesakrīt ar pieteicēja skatījumu, nav pamats atzīt, ka atbildētājas administratīvais akts ir subjektīvs. Lietā ir uzklausīti un izvērtēti pieteicēja paskaidrojumi, kas nozīmē, ka procesuālās tiesības pieteicējam ir nodrošinātas, tostarp, pieteicējam bija tiesības gan sniegt papildu ziņas, gan atspēkot atbildētājas iegūtos pierādījumus ar citiem pierādījumiem, jo arī pieteicēja sniegtie paskaidrojumi paši par sevi saskaņā ar APL 161.pantu nav atzīstami par pierādījumiem, ja tos neapstiprina citi lietā iegūti un nostiprināti pierādījumi. Tomēr pieteicējs pierādījumus, kas atspēko atbildētājas iegūtās ziņas, nav sniedzis.

Tiesa piekrīt atbildētājas paskaidrojumā norādītajam, ka 25 gadu līdzšinējā pieredze nav atzīstama par neapstrīdamu pierādījumu, ka neiestāsies IAL 23.panta 9.punkta gadījums. Lai arī netiek apstrīdēts, ka pieteicējam Atļauja ir ilgstoši un pārkāpumi ieroču aprites jomā lietā nav fiksēti, 25 gadi ir pietiekami ilgs periods cilvēka mūžā, kurā mainās gan personas fiziskās, gan mentālās prasmes, iekšējo un ārēju faktoru ietekmē mainot personas rīcību, vērtības, uzvedību utml. Tamdēļ ilgstoša pieteicēja pieredze ieroču apritē nav pietiekami būtisks arguments, kas neapstrīdami atspēko Lēmumu, kurā aplūkots salīdzinoši nesens pārbaudes periods un aktuālie apstākļi, kas konstatēti neilgi pirms Lēmuma pieņemšanas.

Tamdēļ tiesai jāveic pārbaude pār atbildētājas iegūtajām un nostiprinātajām aktuālajām ziņām kopsakarā ar Lēmumā izdarītajiem secinājumiem.

[7] Atbildētāja ir pamatojusi Lēmumu ar citas personas ziņām par pieteicēja vardarbīgu uzvedību, alkoholisko dzērienu lietošanu un psihotropo medikamentu lietošanu.

Pārbaudot lietā esošos pierādījumus, tiesa gūst apstiprinājumu, ka Elektronisko notikumu žurnālā informācija apstiprina, ka 10.06.2025. ir bijis izsaukums, lai pārbaudītu iespējamu vardarbību pret nepilngadīgo no pieteicēja puses un adresē ir bijis pieteicējs, cita persona un bērns *(lietas 73.lapa)*, bet 06.09.2025. ir bijis izsaukums, kas skar pieteicēja un citas personas kopīga bērna aprūpes tiesības *(lietas 66.lapa, 71.lapa).*

Tiesa nesaskata pamatu apšaubīt pierādījumu pieļaujamību, jo augšminētās ziņas sniegtas no Elektroniskā notikumu žurnāla, no pašvaldības policijas puses un oficiāla pieprasījuma ietvaros. Vienlaikus nav konstatējams, ka tās būtu neobjektīvas vai tām būtu mainīts saturs. Saistībā uz 10.06.2025. notikumu ir norādes no citas personas par pieteicēja vardarbību un alkoholisko dzērienu lietošanu, uz ko pieteicējs savā 10.06.2025. paskaidrojumā visu noliedz *(lietas 42.lapa)*. Tātad faktiski ir pieteicēja paskaidrojums pret citas personas paskaidrojumu. Tomēr citas personas, kas cita starpā ir pieteicēja nepilngadīgā bērna māte un ar kuru tas atradies kopdzīvē, paskaidrojumu apstiprina citi pierādījumi, kas ir pamats piešķirt paskaidrojumam ticamību.

Piemēram, attiecībā uz 06.09.2025. notikumu konstatējams, ka tajā policijas darbinieki norāda uz personas atrašanos alkohola reibumā, proti, "no vīrieša izelpas nāca spēcīga alkoholam raksturīga smaka, kā arī vīrietis runāja neskaidri" *(lietas 66.lapa)*. Tiesai nav pamata neticēt šim ierakstam žurnālā, jo nav konstatējams iemesls, kālab pašvaldības policijas darbiniekiem būtu interese sniegt nepatiesas ziņas par sliktu pieteicējam vai policijas darbinieks nespētu identificēt personas stāvokli pēc citām pazīmēm, kā vien alkohola koncentrācijas noteikšanas asinīs vai izelpā. Notikumu izklāsts ir pietiekami izsmeļošs un nepārprotams, kas atspoguļo situāciju pārbaudes brīdī, tostarp, ticama ir personas atrašanās alkoholisko dzērienu ietekmē.

Alkoholisko dzērienu lietošanu apstiprina arī SIA "Ogres rajona slimnīca" sniegtās ziņas par notikumu 20.05.2024. *(lietas 34.-37.lapa)*, kad pieteicējam konstatēta trauma kā kritiena sekas pēc alkoholisko dzērienu lietošanas, turklāt pacientam joprojām esot alkohola reibumā – 3,96 promiles *(lietas 36.lapa)*. Šīs ziņas iegūtas un sniegtas vēl pirms 2025.gada notikumiem, kas tās ļauj atzīt par objektīviem pierādījumiem.

Minētie pierādījumi saskan ar citas personas sniegtajām ziņām un apstiprina to saturu daļā, kas skar alkoholisko dzērienu lietošanas epizodes. Tāpat apstiprinās arī ziņas par medikamentu lietošanu, par ko sniedz atbildi ģimenes ārste *(lietas 39.lapa)*. Atbildē ir norāde uz medikamenta "Xanax" lietošanu 1 mg tablets, 1 mg; 60 tabletes; 1 tableti; vakarā diagnozei M48.0 *(sk. ģimenes ārstes atbildes 2. un 4.punktu)*.

Tātad, lai arī atbildes par kādu pieteicēja ārstēšanos pie narkologa vai psihiatra ir noliedzošas, minētais pamatoti licis atbildētājai aplūkot pieteicējam izrakstīto zāļu ietekmi uz personas dzīvesveidu un alkohola lietošanu, jo gan cita persona norādījusi paskaidrojumā, ka zāles tiek lietotas, gan arī pārbaudes periodā apstiprinās alkohola lietošana. Lai arī tieši pierādītas ir atsevišķas epizodes, ievērojot, ka tās saskan ar citas personas sniegtajām ziņām, lielāka ticamība piešķirama arī pārējam iesnieguma saturam.

Tiesas ieskatā apstāklis, ka pieteicējs lieto medikamentus, kuri nav savienojami ar alkoholisko dzērienu lietošanu, liecina par potenciālu kontroles trūkumu un risku, uz ko norāda atbildētāja. Tieši pieteicējam bija jāsniedz pierādījumi, kas atspēkotu atbildētājas secinājumus un izslēgtu šaubas par kaitējuma iespējamības iestāšanos, taču tādu lietā nav, piemēram, medicīnas dokumentācija, ārstējošā ārsta skaidrojošs izraksts no medicīnas dokumentācijas vai citi pierādījumi.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicējam ir bijis izrakstīts "Xanax", ko atbildētāja skaidro kā medikamentu, kas "indicēts mērenu vai smagu trauksmes stāvokļu, ar depresiju saistītas trauksmes, panikas traucējumu ar vai bez fobiski izvairīgas uzvedības gadījumos. Xanax indicēts arī panikas lēkmju un fobijas profilaksē vai atvieglošanā pacientiem, kuri cieš no fobiski izvairīgas uzvedības ar panikas lēkmēm" *(sk. arī* https://zalulietosanasinstrukcija.lv/xanax-1-mg-tabletes-97-0165-04#info*)*. Minētais no pieteicēja puses nav apstrīdēts, kā arī nav sniegti skaidrojumi par lietošanas periodiem vai nozīmēšanas iemesliem, izņemot tās ziņas, ko sniegusi ģimenes ārste. Tātad atbildētāja pamatoti norāda arī uz to, ka šīs zāles var tikt izmantotas tādu slimību ārstēšanai, kas rada ietekmi uz izmainītu personas uztveri, maņām, uzvedību. Savukārt ir gadījumi, kad šī medikamenta kombinēšana ar citiem medikamentiem vai alkoholu var radīt negatīvu ietekmi, un arī to atbildētāja norāda kā pamatu Lēmuma pieņemšanai. Atbildētājas norādīto ziņu apstiprinājumu gūst arī tiesa, ieskatoties publiski pieejamā šādu zāļu lietošanas instrukcijas saturā.

Vienā no daudzām šo zāļu lietošanas instrukcijām *(sk.* https://dati.zva.gov.lv/zalu-registrs/info/97-0165?r=aHR0cHM6Ly9kYXRpLnp2YS5nb3YubHYvemFsdS1yZWdpc3Rycy8%2FaXNzPTEmYW1wO3E9QWxwcmF6b2xhbXVt*)* ir norāde, ka "Xanax lietošanas laikā jāatturas no alkohola lietošanas", bet brīdinājumos, ka "Tāpat kā visu benzodiazepīnu lietošanas gadījumā, atkarības risks ir lielāks, ja lietotas lielākas devas un ārstēšana bijusi ilga. Vēl lielāks risks ir pacientiem, kas agrāk pārmērīgi lietoja alkoholu vai ļaunprātīgi lietoja zāles. Līdzko attīstījusies atkarība, pēkšņas ārstēšanas pārtraukšanas gadījumā var parādīties atcelšanas simptomi, kas var izpausties kā galvassāpes, sāpes muskuļos, pārmērīgs uztraukums, sasprindzinājums, nemiers, apjukums, aizkaitināmība un bezmiegs. Smagos gadījumos var zust sajūta par realitāti vai apziņa par savu personību [..]".

Tātad, pirmkārt, pieteicējam ir bijušas izrakstītas zāles, kas primāri tiek lietotas izmainītas uztveres un uzvedības ārstēšanai, bet kombinācijā ar alkoholu pašas var būt iemesls un radīt šādas sekas. Otrkārt, neskatoties uz minēto medikamentu īpašībām un aizliegumu, pieteicējs pagātnē nav atturējies no alkoholisko dzērienu lietošanas, kas savukārt neizslēdz iespējamību, ka šīs kombinācijas rezultātā persona var nepamatoti lietot ieroci un nodarīt kaitējumu sev vai sabiedrībai. Tiesa attiecībā uz minēto atkārtoti norāda, ka tāda iespējamība pastāv, nevis ka tā noteikti iestāsies. Tiesību normas jēga un Augstākās tiesas skaidrojums liecina, ka pietiek ar iespējamību, lai personai varētu tikt ierobežotas tiesības uz ieroča iegādi, glabāšanu, nēsāšanu.

Minēto apstākļu kopsakarā atbildētāja pamatoti norāda, ka "Būtiska uzmanība ir piešķirama ne tikai notikuma faktiem, bet pat salīdzinoši nelielai iespējamībai, ka tālākās notikumu attīstības ietvaros var tikt veiktas darbības, kurā tiek izmantoti šaujamieroči. Līdz ar to šādu tiesību piešķiršana ir attaisnojama tad, ja to rezultātā varbūtēji nevar tikt negatīvi ietekmētas pārējo personu tiesības uz dzīvību, veselību un kopējo sabiedrisko drošību. Turklāt, pat ja patreiz šāds apdraudējums nepastāv, ir pietiekami izskatāmajā gadījumā tikai ar varbūtību, ka nākotnē šāds apdraudējums var rasties" *(lietas 8.lapa)*.

Tādējādi kopsakarā ar citas personas sniegtajām ziņām, medicīnas dokumentāciju un pašvaldības policijas sniegtajām ziņām tiek apstiprināts Lēmuma satura pamatojums par iespējamu apdraudējuma risku, kas saskan ar IAL 28.panta 9.punktu, un atbildētājai ir bijis pamats pieņemt Lēmumu.

Pieteicējs apstrīd to, ka atbildētāja ir izdarījusi medicīniska rakstura secinājumus, tomēr tiesas ieskatā minētais nav atzīstams par kādu pieteicēja veselības stāvokļa novērtējumu, ko atbildētājai nav tiesību veikt, bet gan zāļu lietošanas instrukcijas izpēti un novērtēšanu, kas nesaistās ar speciālu medicīnas zināšanu nepieciešamību. Ar to tiesa paskaidro, ka lietošanas instrukcijas tiek gatavotas katram medikamentu lietotājam, kas nav farmaceiti vai medicīnas darbinieki, saprotamā veidā un teksts par "Xanax" nesavienojamību ar alkoholisko dzērienu lietošanu, kā arī potenciālās sekas ir skaidras un nepārprotamas.

[8] Attiecībā uz pieteicēja iebildumiem, ka atbildētāja nav izvērtējusi citas iespējas, izvēloties Atļaujas anulēšanu, tiesa norāda, ka IAL 29.panta pirmās daļas 1.punkts noteic pienākumu izdot obligātu administratīvo aktu, proti, konstatējot IAL 28.panta 9.punkta priekšnoteikumus, likums neparedz iestādei rīcības brīvību akta izdošanā. Tā kā atbildētāja ir pierādījusi potenciāla apdraudējuma iestāšanās iespējamību, Lēmuma pieņemšana ir pamatota un attaisnojama.

Nav pamatots pieteicēja viedoklis, ka ieroča nēsāšana ir tiesība, kura pieteicējam nepamatoti tiek atņemta, jo Augstākā tiesa citā lietā ir norādījusi, ka "tiesības uz ieroci privātpersonai netiek garantētas nedz Latvijas Republikas Satversmē, nedz Latvijai saistošajos starptautiskajos cilvēktiesību aktos. Līdz ar to likumdevējam ir plaša rīcības brīvība lemt par ieroču aprites regulējumu valsts teritorijā, privātpersonai izvirzītajām prasībām ieroča atļaujas saņemšanai, kā arī par ierobežojumiem ieroča atļaujas saņemšanai un spēkā esībai" *(sk. Augstākās tiesas 2021.gada 30.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-648/2021, 7.punktu)*. Tieši "sabiedrības drošība ir viena no konstitucionālajām vērtībām, kuras labad var ierobežot Latvijas Republikas Satversmē noteiktās pamattiesības (Satversmes 116.pants). Līdz ar to katrā konkrētā gadījumā ir izvērtējami lietas faktiskie apstākļi, ņemot vērā likumdevēja noteikto pamatvērtību aizsardzību un to, vai ir sasniegts tāds līmenis, kas rada apdraudējuma risku un pakļauj briesmām minētās vērtības" *(sal. sk. Augstākās tiesas 2019.gada 31.jūlija sprieduma SKA-63/2019 7.punktu)*.

Tādējādi pieteicējam ir tiesības saglabāt Atļauju tikai tad, ja tiek izpildīti visi likumdevēja norādījumi, proti, pieteicēja un sabiedrības interešu saskaņošanu ir veicis jau likumdevējs, kurš ir "centies samērot vienas personas interesi glabāt un turēt ieroci ar sabiedrības interesi nodrošināt drošību, neatstājot ieroča izmantošanu tikai cilvēka paša ziņā" *(sk. Augstākās tiesas 2011.gada 17.marta sprieduma lietā Nr. SKA-109/2011 7. un 8.punktu)*. Tā kā izskatāmajā lietā minētais no pieteicēja puses nav izpildīts, atbildētāja pamatoti pieņēmusi Lēmumu.

Tas apstāklis, ka pieteicējs ir sūdzējies par to amatpersonu rīcību, kuras veikušas kādas procesuālās darbības saistībā ar pieteicēju *(lietas 50.lapa, 51.lapa)* nav pamats atzīt, ka dokumenti, kas tapuši pirms personas sūdzībām vai to laikā, būtu nepatiesi.

Attiecībā uz interešu konflikta esību Sākotnējā lēmuma pieņemšanā tiesa saskata, ka tā pieņēmējam būtu bijis jānovirza lēmuma pieņemšana citai amatpersonai, jo, lai arī dienesta pārbaude par neatbildēšanu uz iesniegumu noslēdzās ar aizrādījumu, kas nav atzīstams par disciplinārsodu, administratīvā akta izdošana no šīs

amatpersonas puses pēc pārbaudes pabeigšanas vērotājam no malas varētu radīt šaubas par objektivitāti. Administratīvā rajona tiesa konkrētajā gadījumā nekonstatē, ka minētais ir radījis Lēmuma prettiesiskumu, jo pieteicējs izmantoja Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas tiesības un augstāka amatpersona pieņēma Lēmumu saskaņā ar APL 81.panta pirmo daļu, kas nosaka pienākumu izskatīt lietu vēlreiz pēc būtības. Tas nozīmē, ka augstāka amatpersona, izdodot administratīvo aktu, ir aizstājusi zemāku amatpersonu un vienlaikus patstāvīgi pārbaudījusi pierādījumus, šaubas par objektivitātes trūkumu novēršot.

Nav nozīmes pieteicēja argumentiem par vēlmi mainīt ieroča glabāšanas adresi, jo minētās adreses maiņa, pirmkārt, nav Lēmuma pamatojumā, bet, otrkārt, arī atbildētājas saskatītais potenciālais apdraudējums nav vērtējams tikai kopā ar ieroča atrašanās vietu vai kādu apdraudējumu konkrētai personai. Tamdēļ, lai arī pieteicējs nav savlaicīgi veicis darbības ieroča glabāšanas vietas adreses maiņai, minētais nav administratīvā akta pamatojums un kā tāds nav papildus jāpārbauda.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253..pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /Persona A/ pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2025.gada 16.oktobra lēmuma Nr.20/10/2-21 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese /./ E.Apīne

/./